

Toimintaideoita reserviläisharrastukseen (naiset)

Naisten toimintaa tukevia tahoja:

- Reserviläisliiton naisten valiokunta:
 - [Naisten koulutuspäivä](#) keväisin
 - Huipputapahtuma syksyisin
 - Reserviläisliiton internetsivuilla oleva kooste hyviksi havaituista tapahtumakonsepteista ja toimintaideoista.
- Paikallisen piirin laajuinen naisten toiminta
 - Piirin naisten yhteinen tapahtuma esim. kerran vuodessa.
- Oma yhdistys
 - Naisten omat kokoontumiset ja tapahtumat.

Esimerkkejä onnistuneiksi koetuista naisten tapahtumista:

- *Henkilökohtaisiin kokemuksiin perustuvat esitelmät:*
 - Lottana (esim. Raatteentiellä)
 - Naisrauhanturvaajana (esim. Afganistanissa)
 - Maanpuolustus ammattina (esim. hävittäjälentäjä, naispuoleinen upseeri)
 - Palo-, pelastus- tai poliisiala ammattina (esim. miltä oma kaupunki/kunta näyttäytyy nykypäivänä heidän ammattinsa kautta)
- Käännytään suhdeverkoston ja tuttujen ihmisten puoleen esiintyjä etsittäessä.
- Pyydetään sotilaslääneiltä esiintyjä/vierailu vuotuisen Puolustusvoimien antaman vapaaehtoisen maanpuolustuksen tuen kautta (anomukset vuotta ennen sotilaslääniin, useimmiten reserviläispiirien kautta).
- *Käytännön taitoihin liittyvät teemaillat/vierailut*
 - *Arjen ensiapu*
 - *Ei välttämättä käytännön harjoituksia*
 - *Esim. sairaanhoitaja tai muu ammattilainen kertomassa oikeista menettelyistä yleisimpien sairaskohtausten ja tapaturmien yhteydessä.*
 - *Maanpuolustukseen liittyvien ”perinnelajien” harrastamiseen tutustuminen*
 - *Esim. [ratsueskadroonan](#) harjoituksissa vieraileminen mm. Kangasala ja tykkiperinnevaljakot, Niinisalo.*
 - *Vanhojen ruutiaseiden ampumatilaisuudet.*
 - *Sovelletun reserviläisammunnan harjoituksissa vieraileminen*

- *Käden taidot: Pajupunontailta (esim. lumikenkien teko tai muiden esineiden teko)*

→ Käytetään hyödyksi oman piirin tai naapuripiirin alueella toimivien eri toimikuntien, kiltojen ja muiden osajien asiantuntemusta: Otetaan rohkeasti yhteyttä ja lähdetään tutustumaan!

➤ *Sota- ja pula-ajan ruuanlaitto & sota-ajan henki*

- Luento pula-ajan ruuanlaiton periaatteista ja esimerkkejä pula-ajan ohjeistuksesta ja [ruokaresepteistä](#)
- Omakohtainen kokkaaminen: Valmistetaan useita eri ruokalajeja, jotka lopuksi nautitaan yhdessä.
- Valmiiksi tehdyt maistiaiset: muutama etukäteen valmistettu makunäyte.
- Sota-ajan henkeen ja ruokakulttuuriin kytketty tapahtuma
 - Esim. [joulujuhla sota-ajan tyyliin](#): ruoka, ohjelma ja pukeutuminen (vieraat sekä isännät).

➤ *Muut ruokaan liittyvät aiheet*

- Luonnonmuona: Luennot ja ruuanlaitto. Lisäksi teoria sotilaallisesta näkökulmasta: mihin luonnonmuonataitoja tarvitaan nykyajan puolustusvoimissa.
 - Kirjallisuus, MPK:n kurssit tai vierailevan kouluttajan kutsuminen.
- Vanhan ajan metsästysmenetelmät sekä pyydetyin riistan valmistus.
 - Käytännön harjoituksena esim. houkutuslinnun muotoilu oksista tai varvuista rautalangan avulla ja/tai aito riistan valmistus.
- Teemapäivä nuotioruuan valmistamisesta
 - Käytännön harjoitukset.
 - Saatavilla hyvin kirjallisuutta.
 - Liha, kalat, vihannekset, peruna, leipä, pulla, kahvi.
- Teemapäivä retkiruuan valmistamisesta
 - Kaupasta saatava retkimuona
 - Itse kuivattu retkimuona
 - Muonan tarve per päivä
 - Valmistusmenetelmät
 - Veden puhdistustavat.

➤ *Maanpuolustushenkkinen kulttuuri / historia*

- Historiaan keskittyvät elokuvat, mm. lottaelokuvan ”Lupaus” katsominen ja kuvausvaiheessa oleva uusi versio Tuntemattomasta sotilaasta.
- Nykysodankäyntiin keskittyvät elokuvat (mm. Irak, Afganistan ja Somalia)
- Taidenäyttelyt, kuten ”[Akseli \(Gallen-Kallela\) ja Nuori Suomi](#)”
- Teatteriesitykset, kuten Tampereen tuomiokirkossa esitettävä ”Vihan päivät 1918” tai kesäteatterit.
- Kansallisen ja kansainvälisen vakoilun historia ja välineet ([Vakoilumuseo, Tampere](#))
- Sotahistorialliset museot, joita on lukuisia. Esim. Mikkelin Päämajamuseo tai Tampereen Suojeluskunta- ja Lotta Svärd –museo.
- Konsertit
- Tattoo Haminassa.

→ Ajatuksena on ottaa maanpuolustusta sivuavat tuoreimmat ja kiinnostavimmat "pinnalla" olevat elokuvat, näyttelyt ja tapahtumat osaksi yhdistyksen toimintaa.

→ Yhdistysten toiminta osoittaa olevansa kiinni nykyajassa ja tarjoavan jäsenilleen helpon väylän päästä nauttimaan uusimmasta kulttuuritarjonnasta.

→ Retket esityksiin ja pysyviin näyttelyihin.

→ Jos mahdollista, yhdistys voisi kustantaa osan lippujen hinnasta tai tarjota osallistujille kuljetuksen tai ilmaisen opastuksen.

➤ *Perheen yhteinen tekeminen & maastossa liikkuminen ja turvallisuus*

○ Löydä Eksyksissä –kurssipäivä lapsille ja lasten vanhemmille.

- Lapsille leikin varjolla metsässä toteutettava koulutus oikeaoppisista toimintatavoista eksymistilanteessa.
- Vaihtoehtoisesti koulutus voidaan tehdä videomateriaalin tuella sisätiloissa.
- Harjoituksen päätteeksi paistetaan lättyjä, kuten SPEK:n opettavaisen eksymistarinkan onnellisessa lopussa tapahtuu.
- Kaikki materiaali ja ohjeet ovat saatavissa SPEK:n (Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö) tekeminä ja ne ovat tilattavissa postitse, hinta on kohtuullinen.
- www.spek.fi → verkkokauppa
- Aikuisille voidaan pitää rinnakkaisena opetustuokiona luento lasten tyypillisistä käyttäytymistavoista eksymistilanteessa sekä viranomaisten menettelyistä eksymistapauksissa.
- SPEK ei tarjoa materiaalia aikuisten luento-osuuteen, vaan siihen liittyvät asiat tulee kunkin selvittää lähinnä selviytymis-aiheista kirjallisuutta ja VAPEPA:n materiaalia (Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu) selaamalla.

○ Joulutulien & pikkujoulujen puurojuhlan yhdistäminen.

- Ensin joulutulien ohjelma ulkona, sen jälkeen siirtyminen sisätiloihin
- Lapset mukaan
- Puuro ja kahvit
- Joululaulujen laulamista, puuropuhe, mahdollisesti muutakin ohjelmaa
- Lahjojen jako niiden kesken, jotka ovat lahjan tuoneet pukin konttiin.

➤ *Liikuntatapahtumat*

○ Lumikenkäily

- Lumikenkien edullinen vuokraaminen esim. kaupungin liikuntatoimelta
- Retkelle mukaan kahvit ja pullat tai makkarat

○ Jotokset, kävely- ja marssitapahtumat

- Valmiisiin jotoksiin osallistuminen
- Valmiisiin kävelytapahtumiin osallistuminen, mm. Kesäyön marssi ja Parolan marssi sekä paljon muita.
- Oman yhdistyksen piirissä järjestettävä jotos tai kävelytapahtuma esim. liikuntapäivänä.
- Reserviläisyyden PR-työtä on myös

- Vesijumppa, vesijuoksu
 - Yksi harrastaja riittää opastajaksi.
 - Uimahallit yleensä lainaavat esim. vesijuoksuvöitä.
 - Miekkailuun / kurlingiin / jousiammuntaan tutustuminen
 - Itsepuolustus (mm. helpot ja yksinkertaiset opit hätätilanteita varten)
 - Pyydetään paikallista itsepuolustusseuraa pitämään muutaman tunnin opetus.
 - Kävelytesti
 - MPK:n järjestämät kunto-/kenttätetit
 - Uudet erikoisemmat liikuntamuodot joista tekee mieli saada käsitys: Aromapallo, pilates, naurujooga ...
 - Köysilaskeutumisillat ja yhden päivän kurssit (mm. Tampere)
- *Ammunta*
- Opastetut ammuntaillat (nainen oppaana naiselle alentaa kynnystä osallistua)
 - Naisten SRA-kurssit edistyneemmille (mm. Kirkkonummen seutu)
 - Osallistuminen reserviläisten ampumakisoihin
- *Veteraanityön ja -keräyksen toteuttaminen*
- Käytännön apuna arjen askareissa paikallisille mies-/naispuolisille sotaveteraaneille (ml. rintamanaiset)
 - Veteraanipäivänä & omakotialueilla toteutettu keräys on todettu tuottoisimmaksi tavaksi osallistua Veteraanikeräykseen suurella paikkakunnalla.
- *Mainonta ja olemassaolosta tiedottaminen*
- Vuotuisen hyvälevikkisen harrastustiedotteen hyödyntäminen
 - Lehti-ilmoituksella (esim. Aamulehden elokuun liite ”Hyvät Harrastukset” ja muut vastaavat näkyvät tiedotuskanavat)
 - Monisteita jakamalla
 - Aiheuttaa kuluja, mutta vastaavasti lisää tunnettavuutta ja tuo jäseniä.
- *Armeijan käyneille naisille suunnattu toiminta*
- Kannustaa naisia toimimaan myös yhdistyksen ”miehisimmällä” puolella
 - Tiedottaa MPK:n sotilaallisista kursseista
- *Vapaamuotoiset illanvietot*
- Kotioloissa, mökillä, majalla, laavulla, ruokaravintolassa, ...

→ Vapaamuotoinen jäsenten tapaaminen on myös tärkeä osa toimintaa, jotta jäsenet oppivat tuntemaan toisiaan ja jotta saadaan selville jäsenten toiveita tulevan toiminnan sisällöstä.

<http://www.kolumbus.fi/reservilaisnaiset.tampere/>

→ Tampereen Seudun reserviläisnaiset ry:n verkkosivut sisältävät esimerkkejä tulevista ja menneistä naisille suunnatuista tapahtumista.

Tutustuminen ratsueskadroonaan Kangasalla

Sapelintupsuja ja hurmahousuja

Löysin kirjastosta videon nimeltä Sapelintupsuja ja hurmahousuja, joka kertoi suomalaisen ratsuväen perinteestä. Kipinän asiaan sain vierailustamme 30.10.2004 Hämeen Eskadroona ry:n harjoitukseen Herttualan ratsastuskoululle. Tällä kertaa emme tosin nähneet hurmahousuja ratsastajien päällä. Rakuunat olivat tunnettuja hienoista punaisista housuistaan ja luurankotakeistaan. Tampereen Seudun Reserviläisnaisilla oli jälleen kerran mahdollisuus tutustua mielenkiintoiseen perinteeseen. Meille kerrottiin ratsuväen historiasta ja näimme Hämeen Eskadroonan juhlavideon. Tämän jälkeen pääsimme seuramaan todellista ratsastusesitystä. Neljä uljasta hevosta ja ratsastajaa saapui kentälle. Hevosilla oli perinteinen sotaväen satula sydän rinnalla ja kaurapussit satulassa. Mielenkiintoiseksi harjoitukset teki vielä sekin, että hevoset olivat joko ensimmäistä kertaa tai vasta muutaman kerran kyseisissä harjoituksissa olleita. Ratsuväen perinteen vaaliminen on samalla Suomen hevosien vaalimista. Ratsuväen hevoselta on vaadittu rautaisia hermoja, sosiaalisuutta ja rohkeutta. Hevosten on pitänyt pystyä liikkumaan hyvin lähekkäin. Sulkeisissa kolme ratsua ratsastaa rinnakkain jalustintuntumalla. Suurimmalla osalla on vielä edessä ja takanaan hevonen. Nykypäivän ratsastuskouluhevoselle tämä on jo iso asia. Hevosille opetetaan liikkumista lähekkäin ilman, että kaveria purraa tai potkaistaan. Hevoset pitää opettaa sotilassatulaan ja miekkaan. Miekkaa kuljetaan satulassa olevassa pidikkeessä. Saimme seurata, kuinka hevosta totutettiin miekkaan ja miekan käsittelyä ratsastettaessa. Ratsastajat ja hevoset esittelivät myös taitoa palavan esteen ylittämässä. Kaikki ylittivät esteen hienosti tummuvassa illassa. Harjoitukset olivat todellinen elämys.

Lämmin kiitos Hämeen Eskadroonalle, että saimme tulla vieraaksenne. Sekä hatunnosto hienosta perinnetyöstä. Kyseessä on perinnetyö, koska 1993 sotaväki luopui hevosistaan rauhan- ja sodanajan joukkojensa organisaatiossa.

Teksti: Kirsi Murtomäki

Kuvat: Sirkku Kirves

Palavan esteen ylittäminen.

Suomenhevonen ja SA-varusteet.

Ratsusulkeiset.

Sota- ja pula-ajan pikkujoulut

Sota- ja pula-ajan pikkujoulua vietettiin Julkujärven leirikeskuksella 50 hengen voimalla. Emäntänä toimi Terttu Forsell. Mukana oli reserviläisiä eri yhdistyksistä ja perheenjäseniä sekä ystäviä. Osa vieraista ja esiintyjistä oli löytänyt ullakoltaan vanhoja asuja. Esillä oli myös sota-ajan esineistöä ja musiikkia.

Tampereen Seudun Reserviläisnaisten pj. Sirkku Kirves lausui alkusanat ja luki katkelman Gerda Rytin rukouksesta. Terttu kertoi sota- ja pula-ajan muistojaan. Ohjelmaan kuului perinteisiä joululauluja ja jouluevankeliumi, jonka luki Hannele Heino. Puuropuheen piti Kirsi Murtomäki lukemalla katkelman Aleksis Kiven Seitsemästä Veljeksestä, missä kuulumme veljesten joulun vietosta. Kunniapuheenjohtajamme Liisa Kärkkäinen lausui runon Jooseppi kirvesmiehestä. Lopuksi vielä palkittiin naisten voitokas ammuttajoukkue.

Yhtenä päänumeroista oli tietysti ruoka. Kaikki hämmästelivät "pula-ajan" ruuan riittävyttä. Ruoat oli valmistettu pula-ajan resepteillä. Itse tehdyt voi sekä näkkileipä tekivät kauppaansa ja reseptiä kyseltiin ahkerasti. Ilta oli tunnelmallinen ja mukava alku joulun odotukselle. Tampereen Seudun Reserviläisnaiset kiittivät jäseniään ja yhteistyökumppaneitaan menneestä vuodesta, joka oli täynnä mielenkiintoisia tapahtumia!

Teksti: Kirsi Murtomäki

Pula-ajan joulun ruokalista

Tervetulomalja – Terästetty mustaviinimarjamehu

Rosolli

Lipeäkala

Peruna- ja lanttulaatikko

Mustanpörssin sikaa

Näkkileipä

Puolukkalimppu

Pulan-ajan höystetty kirnuvoi

Ohrapuuro

Puolukkasoppa

"Sikurikaffe" ja vastiketee

Omenainen joulutorttu.

Juhlapöydän antimia ja essumuotia 1920-luvulta.

Pula- ja sota-ajan ruokailta Majalla 21.9.2004

Valmistimme majalla mm. pula-ajan ruokia, joista ainakin kurkkupuolukkajälkiruoka osoittautui niin suureksi herkuksi, että sitä on jo pitänyt kotonakin kokeilla. Oman hienon mausteen tilaisuuteen toivat Liisa Kärkkäisen muistelut opinnoista Kauhajoen Kotitalousopistossa vuosina 1944-1945. Kiitokset myös Sirkulle ja linalle mainioista valmisteluista, Sirkku oli mm. koonnut osallistujille reseptivihkosen kopioimalla otteita vanhoista keittokirjoista ja lina oli mm. käynyt keräämässä tuoreet puolukat jälkiruokaa varten, niin lienee pula-aikanakin tehty.

Teksti: Marika Väänänen

”Kalliin ajan” eli pula-ajan ruokareseptejä

Näkkileipä

2 dl maitoa tai vettä
1 tl suolaa
50g margariinia
4dl vehnäjauhoja
4dl sihdattuja ruisjauhoja

Kaikki ainekset sekoitetaan keskenään kovaksi sitkeäksi taikinaksi. Taikina kaaviloidaan ja siitä otetaan levinpyörällä laikkuja, paistetaan hyvässä lämmössä.

Kurkkupuolukka jälkiruoka

1l kurkkukuutioita
2 kupillista puolukkasurvosta
Sokeria

Puolukkasurvos maustetaan sokerilla ja sekoitetaan kurkkukuutioihin. Tarjotaan jälkiruokana. Sama onnistuu muista marjoista.

Kaljavelli

3/4l kuorittua maitoa
2 rkl perunajauhoja
3/4l kaljaa
Vähän inkivääriä, kanelia, suolaa, sokeria

Höyryävä maito suurustetaan kaljaan sekoitetuilla perunajauhoilla, kiehautetaan hämmentäen ja tarjotaan heti. Juuston asemesta sopivat lisäruoaksi paahdetut leipäkuutiot.

Kirnupiimäkeitto

1 ½ l kirnupiimää, ei kovin hapanta
4 rkl vehnä- tai ohrajauhoja
2 rkl sokeria
kuivattuja vadelmia ja muita kuivattuja marjoja rusinoiden asemesta

Jauhot vispilöidään kylmään kirnupiimään keittoastiassa. Lämmitetään ja keitetään 5 min koko ajan skeitosta kunnollisesti vatkaton. Tarjotaan joko kuumana tai kylmänä. Kirnupiimäkeitto saattaa ensi kertaa syödessä maistua hieman oudolta. Joidenkin mielestä se on erikoista herkkua.

Juusto

3 l kuorittua maitoa (rasvatonta maitoa)
½ -1 l viiliä tai piimää
½ tl suolaa

Tavallisesti pannaan piimän joukkoon vielä 1-2 muna, mutta koska juustoa syntyy muutenkin, ei niitä tähän ohjeeseen ole otettu. Maito kuumennetaan höyryäväksi. Piimä vatkataan tasaiseksi ja valutetaan maidon joukkoon maitoa koko ajan vatkaton. Maitopiimän annetaan nyt kiehahtaa sekoittamatta, niin että se juustoutuu. Kattila nostetaan hellan nurkalle ja juustot kerätään pohjalta puhtaalla, kostealla liinalla sisustettuun siivilään. Samalla se suolataan ja painetaan juustoa jonkin verran kokoon. Juuston annetaan seisoa siivilässä liinan nurkat päälle käännettynä 1-2 tuntia. Se kaadetaan ylösalaisin lautaselle ja tarjotaan vaikkapa heti. Juustokehään painamalla saadaan se tietysti hauskemman näköiseksi, eikä tällöin ole vaaraa juuston kuivumisesta niin kuin siivilässä.

Juustosta jääneen heran voi käyttää limpputaikinaan tai hyvin jäähdytettynä pöytäjuomaksi. Siinä on vielä sekä maitosokeri että muitakin maidon veteen liuenneita ravintoaineita.

Ruiskakut

400 g voita
200 g sokeria
2 tl leivinjauhetta
325 g vehnäjauhoja
300 g ruisjauhoja

Voi ja sokeri vaahdotetaan. Jauhota ja leivinjauhe lisätään. Taikina kaaviloidaan ja siitä otetaan pyöreitä kakkuja, jotka pistellään haarukalla ja reikä tehdään keskelle. Kakut paistetaan kohtalaisessa uunin lämmössä.

Kuorrutetut porkkanat

1 l pieniä porkkanoita
vettä, suolaa
3 rkl voita
3 rkl siirappia (sokeria)
4 dl lihalientä
2 rkl persiljaa

Porkkanat kuoritaan ja keitetään puolikypsiksi vähässä suolavedessä. Sitten vesi kaadetaan pois ja kattilaan pannaan voi, siirappi ja lihaliemi. Porkkanoiden annetaan kiehua siinä kypsiksi ilman kantta niin että liemi haihtuu. Porkkanoiden pinnalle tulee lasimainen kuori. Tarjoillaan kuumana.

Lähteet:

*Pula-ajan keittokirja, Marja Helaakoski-Tuominen (1941)
Kotiruoka, Keittokirja kotia ja koulua varten, Edit Reinilä-Hellman, Sofie Calonius, Valma Krank-Heikinheimo, Otava 1922
Keittokirjani, Liisa Kärkkäinen (ent. Ketola) muistiinpanot Kauhajoen Kotitalousopistosta 1944-1945.*

Ensin halataan puuta, sitten koristellaan joulukuusi ja rakennetaan maja

Löydä Eksyksissä -kurssi lapsille

Otsikossa mainitut asiat opittiin Löydä eksyksissä -kurssilla 16.9.2002 Tampereen Reserviläisten majalla, kun Tampereen Seudun Reserviläisnaiset järjestivät lapsille kurssin siitä, miten toimitaan, jos eksyy metsään.

Löydä eksyksissä -kurssi on Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön formaatti, joka on Suomeen tuotu Ruotsista. Kurssi on alun perin suunniteltu Yhdysvalloissa eräiden eksynyttä lasta etsimään lähteneiden pelastajien toimesta, joiden etsintä ei valitettavasti päättynyt onnellisissa merkeissä. Anneli Salo Tampereen Seudun Reserviläisnaisista ideoi ja innosti TSRN:n naisia osallistumaan SPEK:n kouluttajakurssille, minkä johdosta Tampereen Seudun Reserviläisnaiset saattoivat järjestää ensimmäisen Löydä eksyksissä -kurssinsa.

Syyskuisena lauantaiamuna 22 lasta kokoontui vanhempiensa ja osa isovanhempiensa kanssa Sillanpään majalle intoa puhkuen ja reput ohjeiden mukaisilla eväillä täytettynä. Kolme ryhmää ohjaajiensa johdolla suunnistivat syksyiseen metsään vanhempien jäädessä majalle saamaan omaa oppiaan aiheesta. Vanhempien kouluttajana toimi Sirkku Kirves.

Parin tunnin ”eksymisen” jälkeen vanhemmat jalkautuivat metsään löytämään lapsensa. Sen jalkautuivat metsään löytämään lapsensa. Sen lisäksi, että eksyminen oli hauska seikkailu kaiken kaikkiaan, joka ikinen muksu muistaa vielä kotonakin toimintaohjeet metsässä eksymisen varalle.

Ensin halataan puuta, jolloin siitä tulee ystävä yksinäiselle pienelle harhailijalle. Perimmäisenä tarkoituksena on kuitenkin saada lapsi pysähtymään. Sitten koristellaan joulukuusi eli etsitään sopiva puu, johon ripustetaan värikkäitä tavaroita – niitä, mitä mukana sattuu olemaan tai metsästä löytämään. Sateen varalle varautuneet lapset koristelivat tällä kertaa kuusen mm. sadelakeilla ja -takeilla ja repuilla. Annelin osaston pojat kunnostautuivat majan rakentamisessa miehiseen tyyliin voimalla ja innolla, mutta tytöt taisivat saada majansa valmiiksikin. Maja on siis paikka, missä voi turvassa ja rauhassa odotella äitiä ja isää. Majan ympärille kannattaa muuten rakentaa aita, sillä tikuista ja risuistakin saa kätevän suojan mörköjen ja metsän mahdollisten peikkojen varalle. Tästä lähtien muuten kaikilla kurssilaisilla on pilli aina mukana metsässä, sillä siihen kun puhaltaa, niin etsijätkin osaavat nopeammin suunnistaa oikeaan suuntaan. Melkoinen vihellyskonsertti eräiden maamerkkien lisäksi ohjasi isät, äidit, mummut ja vaarit eksyneiden luokse.

Kurssitodistuksen, tehtäväkirjan ja upean oranssin pillin saivat päivät päätteeksi: *Valtteri 4v. ja Santeri 5v. Järveläinen, Paula Rapo 7v., Risto 9v. ja Liisa 7v. Kokkola, Oskari 9v. Vaittinen, Karri 8v. ja Rasmus 4v. Saarinen, Kirsi 6v. ja Kaisa 3v. Miller, Atte 9v. ja Ilari 5v. Pyykönen, Risto 8v. ja Arto 6v. Vehviläinen, Pauliina 7v, ja Susanna 6v. Rikalainen, Maria 9v. ja Noora 9v. Sihvola, Rene 8v. ja Rose 7v. Kavander, Juhani 10v. ja Satu-Maiju 8v. Aalto.*

Päivän ehdoton ykkönen oli tietenkin pilli, mutta hyvältä maistuivat perillä tarjotut lämpimät vohvelit ja nuotiolla paistettu makkarakin. Tämä porukka tulee selviämään tulevaisuudessa ihan varmasti kiperistäkin tilanteista.

Eksyksissä materiaali (www.spek.fi → verkkokauppa, ao. hinnat ovat vuodelta 2007)

Eksyksissä CD

Eksyksissä pelit ja tehtävät kuljettavat lapsen hausalle metsäretkelle.

Tuotenumero: 31011

4,90 €

Eksyksissä -kunniakirja

Eksyksissä kurssin käyneelle annettava kunniakirja.

Tuotenumero: 31083

0,95 €

Eksyksissä kurssilaisen tuotepaketti

Eksyksissä kurssilaiselle tarkoitettu paketti sisältäen tehtäväkirjan, diplomin ja pillin.

Tuotenumero: 31084

5,00 €

Eksyksissä -lasten tehtäväkirja

Eksyksissä kurssin oppilaalle annettava tehtäväkirja.

Tuotenumero: 31082

3,50 €

Eksyksissä -ohjaajan opas

Lasten eksymiseen ennaltaehkäisyyn tarkoitettu ohjaajan materiaali.

Tuotenumero: 31081

3,50 €

Eksyksissä -pilli

Eksyksissä kurssilaiselle tarkoitettu pilli.

Tuotenumero: 31085

1,80 €

Retki Vakoilumuseoon Tampereen Finlaysonille

Tiesitkö tämän vakoilusta?

Tampereella Finlaysonin alueella sijaitsee Vakoilumuseo, jonne järjestimme retken kesän korvalla. Näyttely sisälsi varsin mielenkiintoista esineistöä sekä vakoilulaitteita, joita kukin sai itse kokeilla. Kierroksen aikana tarttui hihaan mm. seuraavia tietoja vakoilun ihmeellisestä maailmasta:

- Vakoilijan työ on maailman 2. vanhin ammatti.
- 500 eKr. Persian kuninkaan vastaiset viestit kirjoitettiin piiloon viestinviejän päähänkaan.
- Suomen armeijan valokuvaaja Pentikäinen luovutti Neuvostoliitolle sotavuosina Suomi-konepistoolin piirustukset. NL valmisti tietojen pohjalta konepistoolin PPSH-41, josta on yksi kappale näytteillä Vakoilumuseossa.
- Kellot, solmioneulat ja tuhkakupit ovat yleisiä kuuntelulaitteiden ja nauhureiden piilopaikkoja vielä nykyäänkin.
- Naisagenttien viehätysvoimaa käytetään operaatioissa hyödyksi eri puolilla maailmaa.
- Jos astut Ladan kyytiin, muista tarkastaa, että auton vaihdekeppi on kiinteä, eikä siihen ole piilotettu tikaria.
- Suomalainen ”matolaatikko” on todennäköisesti ainoa salausjärjestelmä, jota ei pystytty murtamaan maailmansotien aikana.
- Partiolaikkeen perustaja lordi Baden-Powell toimi Saksan vakoojana Etelä-Afrikassa vuosina 1880-1900.
- James Bondin kirjoittaja Ian Flemming toimi maansa tiedustelutehtävissä Välimeren maissa 1940-luvulla.
- Britannian tiedustelupalvelu MI6:n uusien agenttien koulutukseen sisältyvät mm. seuraavia aiheita koskevat kurssit: ”täydellinen naapuri”, ”täydellinen vieras”, ”armeijaviikko”.
- Laulajana tunnetun Dannyn isoisä oli kuuluisa salakuljettaja Algot Niska. Hän vääränsi 1930-luvun lopussa noin 150 juutalaiselle passit, joilla he pääsivät Saksasta juutalaisvainoja pakoon ulkomaille.

Teksti: Sirkku Kirves-Lassila

Retki talviseen metsään

Lumikenkiä ja aurinkoa

Onko sinulle omia lumikenkiä? Todennäköisesti ei, sillä vain harva ostaa ne omakseen. Se ei kuitenkaan estä lajin harrastamista, minkä Tampereen Seudun Reserviläisnaiset osoittivat todeksi järjestämällä lumikenkäretken Kaupin Niihamaan. Kengät vuokrattiin Tampereen Kaupungin liikuntatoimelta, mistä kenkiä saa käyttöönsä kuka tahansa kohtuullista korvausta vastaan. Olisiko tässä ideaa myös sinulle viikonlopun ulkoiluun? Lumikengät jalkaan, kahvitermos sekä pullat reppuun ja suunta kohti aurinkoa!

Kuvateksti: Reserviläisnaiset lumikenkäilemässä. Kuvassa Anneli Salo, Mervi Rajamäki, Annikki Pehkonen ja Tuttu Kirves.

Teksti: Sirkku Kirves-Lassila

Kuva: Iina Auterinen

Retki taidemuseoon

Itsenäistyvä Suomi taiteen silmin nähtynä

Akseli Gallen-Kallelan suurnäyttely Tampereen Taidemuseossa kokosi reserviläisnaisia tutustumaan kansallistaiteilijamme tuotantoon. Näyttely kertoi kuvin, miten Gallen-Kallela on ollut mukana vaikuttamassa Suomen kehitykseen Venäjän suuriruhtinaskunnasta itsenäiseksi valtioksi. Useista tauluista oli piilotetusti tulkittavissa, kuinka Suomineito kamppaili pimeyttä vastaan.

Näyttely vei katsojan läpi taiteilijan elämäntarinan alkaen askeettisista opiskeluvuosista Pariisissa, minkä jälkeen mäenlaskua harrastanut Akseli palasi rakkaille kotimaan korpimaille sekä Nuoren Suomen piiriin. Akselin töiden kirjo on ollut laaja; valokuvamaiset muotokuvamaalaukset, kalevalaiset suurteokset, kirjojen ja lehtien kansikuvat, tekstiili- ja ryijyteokset, puukaiverrukset, vauhdikkaat mainosjulisteet sekä Afrikassa vietettyä aikaa kuvaavat Akselin sekä hänen poikansa Jorman piirustukset ja sarjakuvat. Gallen-Kallela toimi sotavuosina hetken aikaa myös Mannerheimin adjutanttina, minä aikana hän ehti maalata muotokuvia Mannerheimista.

Gallen-Kallelan kuolemasta on tänä vuonna kulunut 75 vuotta. Kiinnostus taiteilijan töitä kohtaan on kasvanut myös ulkomailla. Näyttely siirtyy seuraavaksi Hollantiin, missä se avataan joulukuussa 2006.

Sirkku Kirves-Lassila

Kuva: Reserviläisnaisia Akseli Gallen-Kallelan näyttelyn ovella.

Reserviläisliiton naisten koulutuspäivä 2006

PÄIVÄ ALOKKAANA

Reserviläisliitto järjesti yhteistyössä Maanpuolustuskoulutus ry:n kanssa naisille Päivä Alokkaana -kurssin Parolan Panssariprikaatissa 5. – 6.5.2006. Kurssin tarkoituksena oli tarjota liiton naisjäsenille mahdollisuus tutustua henkilökohtaisesti varusmiehen elämään yhden vuorokauden ajan. Etusija annettiin armeijan käymättömille naisille. Varusmiespalvelusta harkitseville naisille koulutuspäivä oli puolestaan hyvä tilaisuus tutustua palveluspäivien rutiineihin.

Palvelukseenastumismääräystä/kutsua noudatti lähes kuusikymmentä eri-ikäistä naista eri puolelta Suomea. Tunnelma oli alusta asti iloinen ja lämminhenkinen. Ilmoittautuminen, varusteiden jako ja tupiin järjestäytymien sujuivat armeijamaisen tehokkaasti. Tupa täyttyi naurunremahduksista, kun armeijan maastoasuja puettiin ylle. Armeijan harmaista ei voinut puhua, mutta ajan patinoimista maastoväreistä kylläkin.

Vuoteiden sijaaminen ja pinkan teko opetettiin alusta alkaen. Päiväpeitteen ruutujen merkitys selvisi kerrasta, mutta kärsivällisyys joutui kovalle koetukselle, kun ruutuja yritettiin saada suoraan sekä vaaka- että pystysuorassa ja sini-valkoruudutkin pitivät olla vuorotellen hyvässä järjestyksessä.

Järjestäytyminen tuvissa ja käytävällä, sekä asento, lepo, sulkeisjärjestyksen alkeet ja nimenhuuto sujuivat kouluttajien ohjeistuksessa hyvin. Vanha sanonta kertaus on opintojen äiti, piti taas kerran paikkansa. Kouluttajien kannustava ja motivoiva asenne sai mukanaolijat tekemään parhaansa. Yöpäivystys kuului jokaisen osallistujan koulutukseen ja ohjeet eri tilanteiden varalta luettiin huolellisesti. Yön hiljaisina hetkinä oli aikaa myös mietiskellä, kuinka hyvin asiat Suomessa ovatkaan.

Herätys oli aamulla kello kuusi ja heti sen jälkeen käynnistyivät ohjatut aamutoimet: hampaiden pesu ja tuvan kuntoon laitto. Alokkaiden lyhyiden hiusten merkitys kirkastui osallistujille aamun touhujen tiimellyksessä. Hymyssä suin sitä kuitenkin edettiin ohjelman mukaisesti ja kaikkien kasvoilta loisti heti aamusta alkaen aito innostus ottaa vastaan (uuden) päivän haasteet.

Tahtimarssin alkeet, käännökset oikealle ja vasemmalle, täyskäännökset, kulmamiehen rooli, ojentautuminen ja monet muut asiat opittiin asiansa osaavien kouluttajien johdolla. Yllättävän nopeasti lähes kuudenkymmenen naisen joukko marssi tahdissa tai toimi annettujen käskyjen mukaisesti. Sekä kouluttajat että alokkaat tunsivat suurta tyydytystä. Tahdissa marssiessa ja Sillanpään marssilaulun kaikuessa hyvänolon tunne oli mahtava.

Maastoon majoittuminen teltan pystytyksineen ja kamiinan käsittelyineen onnistuivat hienosti, mutta rynnäkkökiväärin purkaminen ja takaisin käyttökuntoon kasaaminen olivatkin jo vähän visaisempia juttuja. Siinä ei voinut muuta kuin ihaila kouluttajan loputonta kärsivällisyyttä kertoa yhä uudelleen ja uudelleen, kuinka homma etenee. Kertaus oli tässäkin tapauksessa avainasemassa.

Iltapäivällä ampumataitoja testattiin rk-simulaattorin avulla. Tulokset puhuivat puolestaan ja moni löysikin itsestään piileviä kykyjä. Panssariprikaatin esittely ja kalustoesittely olivat päivän loppupuolella ennen varusteiden luovutusta. Esittely oli erittäin mielenkiintoinen, mikä oli selvästi havaittavissa niistä monista kysymyksistä, joita nimenomaan nuoret, armeijaan aikovat naiset, esittivät.

Päivä Alokkaana -kurssi oli todella monipuolinen naisten koulutustapahtuma, josta jokainen mukana ollut sai iloisen mielen lisäksi monta uutta ystävää, paljon uusia taitoja ja varmasti myös itseluottamusta; aina voi oppia uutta. Kouluttajien asenne oli koko kurssin ajan innostava, kannustava eivätkä he keuhjakaan säästelleet. Auringonpaisteen kruunaama koulutuspäivä onnistui kaikin puolin niin hyvin, että sille toivottiinkin jo jatkokurssia.

Reserviläisliitosta kurssin johtajana toimi Tiina Kokkola Pälkäneeltä. MPK:ta edusti Etelä-Hämeen piiripäällikkö Heikki Ala-Huokuna. Kouluttajina toimivat ylikersantti Sirkku Kirves-Lassila Tampereelta, ylikersantti Minna Nenonen Oripäästä, kersantti Ulla Lundqvist Helsingistä, varuskunnasta luutnantti Janne Vaahtera ja kersantti Mikael Wahtera. Kurssinväepelinä oli Jari Järvi Hämeenlinnasta apunaan kaksi palvelustaan suorittavaa varusmiestä.

teksti Hannele Heino
kuvat Sirkku Kirves-Lassila

Vasen kuva: Lukko –irroita ja kiinnitä! Rynnäkkökiväärin purkua ja kokoamista suorittamassa etualalla Marika Päälylsaho sekä Hannele Heino.

Oikea kuva: Valmistautuminen iltatoimiin. Meneillään on pinkan taittelu päiväpeitteestä.

Oppi on tuottanut tulosta; päiväpeiton ruudut ovat lähes suorassa.